

1956

Učitel Oldřich Pech

Narodil se 2. 7. 1900 v Dolní Nové Vsi, okres Nová Paka v rodině podkrkonošských tkalců, obecnou a měšťanskou školu navštěvoval v Lázních Bělohrad, poslední ročník měšťanky v Hořicích v letech 1915 – 1919 absolvoval Státní učitelský ústav v Hradci Králové. Zkoušku z německého jazyka vykonal v r. 1930. Jako učitel působil na obecních a měšťanských školách v Bohušovicích nad Ohří, v Braňanech, v Roudnici nad Labem a v Praze. Od roku 1922 – 1930 pracoval jako učitel a lidovýchovný pracovník na českých školách v Jugoslávii v Záhřebu a v Hamburku. V r. 1938 dopsal a v Unii vydal „Příruční slovník pedagogický“. V r. 1940 vykonal zkoušku čekatele okresních školních inspektorů a v r. 1941 byl jmenován okresním školním inspektorem v Humpolci. V r. 1945 byl zatčen tábořským gestapem a dopraven do Terezína. 12. 5. 1945 byl propuštěn do humpolecké nemocnice k léčbě tyfu. Od r. 1956 vyučoval rok na zvláštní škole v Oseku a pak na osmileté střední škole v Oseku. Od r. 1956 bydlel v hořejší škole v Háji. V obci Háj pracoval jako správce Osvětové besedy, také jako místopředseda Svazu protifašistických bojovníků pro Háj a Osek a jako vedoucí okresního pedagogického střediska v Duchcově. Pro svou lásku k literatuře byl i dopisovatelem Průboje a Učitelských novin.

Od tohoto roku se přes obec začal jezdit oblastní závod motocyklů a automobilů > Mistrovství ČSSR o hornickou přilbu < se startem v Oseku. Jezdilo se z Oseka přes dolní Háj, horní Háj zpět do Oseku, tzv. „Osecko-hájský trojúhelník.“ v počtu 11 kol.

4. listopadu 1956 přijela sovětská armáda do Maďarska potlačit vzpouru lidu proti rudé vládě. Tato událost postavila i do pohotovosti Československou armádu. Naši republiky se však vzpoura Maďarů nijak nedotkla.